

แถลงนโยบายเปิดผนึกเรื่องการขายหุ้นชินคอร์ปของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

การขายหุ้นชินคอร์ปของครอบครัว พ.ต.ท.ทักษิณให้แก่บริษัทเทมาเส็กของรัฐบาลสิงคโปร์ ในวันที่ 23 มกราคมที่ผ่านมา กลายเป็นประเด็นหลักที่ทำให้คนไทยผู้รู้อีกจำนวนมากออกมาเคลื่อนไหวขับไล่นายกรัฐมนตรีของไทยให้พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ได้ทำจดหมายเปิดผนึกชี้แจงเรื่องการขายหุ้นชินคอร์ป ถึงสมาชิกพรรคไทยรักไทย และเผยแพร่ไปทั่วประเทศ เมื่อได้อ่านจดหมายเปิดผนึกของ พ.ต.ท.ทักษิณแล้ว จะเห็นว่าท่านไม่ได้พูดถึงประเด็นที่เป็นปัญหาเท่าที่ควร เราจึงขอ “เก็บตก” จากจดหมายเปิดผนึกฯ ที่นายทักซิณตั้งประเด็นไว้ 5 ข้อ มาเสนอให้ท่านทราบดังนี้

1. ทำไมไม่ต้องขายหุ้นชินคอร์ป?

การที่นายทักซิณอ้างว่าตนขายหุ้น “เพื่อชาติ” โดยต้องการจะหลีกเลี่ยงการมี “ผลประโยชน์ทับซ้อน” นั้น ท่านพูดความจริงหรือไม่เราไม่ทราบ เรามีข้อสังเกตดังนี้

1.1 จดหมายเปิดผนึกฯ มีข้อความสื่อให้เห็นว่า นายทักซิณยังคงยุ่งเกี่ยวกับการบริหารจัดการบริษัทและการขายหุ้นที่เป็นปัญหาอยู่ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดรัฐธรรมนูญมาตรา 209

1.2 ถ้าท่านนายทักซิณ ต้องการขายหุ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการมี “ผลประโยชน์ทับซ้อน” ทำไมท่านจึงไม่ขายไปตั้งแต่ก่อนเข้าดำรงตำแหน่ง หรือระยะเริ่มแรกของการดำรงตำแหน่ง แต่รอเนิ่นนานมาจนถึงเวลาที่คุณสนธิ ลิ้มทองกุล ออกมาขุดคุ้ย-ประจานพฤติกรรมของนายทักซิณ

1.3 ถ้าการขายหุ้นชินคอร์ปเป็นการขายหุ้นให้คนไทย (ซึ่งคงจะได้กำไรน้อยลง) ท่านนายทักซิณก็จะปลอดภัยจากข้อกล่าวหาที่ว่าผู้นำของประเทศ ในการขายสมบัติของไทยให้คนต่างชาติ ละเมิดกฎหมายหลายฉบับ และร่วมมือกับคนต่างชาติทำกลฉ้อฉลตั้งบริษัทหุ้น สัญชาติไทยที่มี “หัวใจสิงคโปร์” ทำบริษัทต่างชาติให้เป็น “บริษัทไทย” เพื่อตบตาคนไทย นายทักซิณของไทยทำเสียเองในสิ่งที่ควรนำในการปราบปรามพฤติกรรมของพ่อค้าที่สมคบกันหลอกลวงประชาชนที่ยังไม่รู้เตียงสาใช่หรือไม่

2. ขายหุ้นได้กำไร ต้องเสียภาษีหรือไม่?

การขายหุ้น (หลักทรัพย์) ในตลาดหลักทรัพย์ได้รับยกเว้นภาษี ข้อนี้ไม่มีปัญหา ที่นายทักซิณยกตัวอย่างว่าใครต่อใครขายหุ้นกันก็ไม่ต้องเสียภาษีนั่นถูกต้องแล้ว แต่จดหมายเปิดผนึกของนายทักซิณไม่ได้พูดถึงส่วนอื่นๆ ที่ต้อง/ควรเสียภาษี คือ การซื้อ-ขายหุ้นนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ด.ล.ท.) และการให้หุ้นโดยเสนหา ซึ่งดูเหมือนคุณชื้อด้านภาษีของท่านจะยังปิดช่องโหว่ไม่มิด หรือเลี่ยงภาษีอย่างขำๆ ง่ายๆ ดังนี้

2.1 การซื้อขายหุ้นนอกด.ล.ท. ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับส่วนต่างระหว่างราคาซื้อขาย (ราคาพาร์) กับราคาตลาด ตามประมวลรัษฎากรมาตรา 39, 40 (4) (ก), 40(8) แบบใดแบบหนึ่ง ดังนี้

(ก) คำนวณเงินได้พึงประเมินจากส่วนต่างระหว่างราคาหุ้นที่ต่ำกว่าความจริงกับราคาตลาด ให้คิดภาษีในวันที่ซื้อขายหุ้นโดยไม่ต้องรอกการขายหุ้น เพราะเป็นรายได้ตามความเป็นจริงของปีนั้น ส่วนการซื้อขายครั้งต่อไปก็เอารายการที่เสียภาษีไปแล้วเป็นต้นทุน ไปหักออกจากราคาขายในตลาดในวันซื้อขาย ผลออกมาคือฐานในการคำนวณภาษีสำหรับกรณีนั้น วิธีการคำนวณภาษีอย่างนี้ถูกต้องตามหลักวิชาการและสอดคล้องกับบทความที่ ผศ.ชิตพันธ์ เชื้อบุญชัย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีคณิตคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในมติชนรายวัน (1 กุมภาพันธ์ 2549, น. 2) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรที่ 28/2538 และการเก็บภาษีส่วนต่างระหว่างราคาพาร์กับราคาตลาดจากผู้ถือหุ้น ก.พ.ผ. เมื่อปลายปี 2548 ก็ใช้หลักนี้

(ข) คำนวณภาษีเงินได้พึงประเมินจากส่วนต่างระหว่างราคาหุ้นที่ต่ำกว่าความจริงกับราคาตลาด โดยรอกคิดภาษีเมื่อขายหุ้นแล้ว วิธีนี้เป็นของใหม่ เข้าใจว่าเป็นผลจากความพยายามของผู้มีอำนาจจัดเก็บภาษีจากบุคคลในครอบครัวนายภทกษิต ที่โอนหุ้นกันโดยตรงนอก ต.ล.ท. อันมีมูลค่าครั้งละมากๆ เมื่อซื้อขายหุ้นกันนอก ต.ล.ท. ก็ตกลงกันในราคาพาร์ (เพื่อเลี่ยงภาษี) เมื่อจะขายหุ้นให้เทมาเส็กของสิงคโปร์ ซึ่งต้องทำผ่านต.ล.ท. (ซึ่งต้องซื้อขายกันตามราคาตลาด) ก็โอนหุ้นจากบริษัทของตนในราคาพาร์ให้เป็นของตนเองในฐานะเอกชนเสียก่อน (เลี่ยงภาษีอีกครั้ง) เสร็จแล้วจึงขายให้เทมาเส็กในราคากำไรหุ้นละ 48.25 บาท แล้วอ้างว่าได้รับยกเว้นภาษีเพราะขายใน ต.ล.ท. การตะแบงตีความแบบนี้มีผลทำให้ภาระการเสียภาษีจากกำไรที่ค้างไว้ในการโอนหุ้นครั้งก่อนๆ นอก ต.ล.ท. ระวังไปหมดสิ้น อย่างไรก็ตาม เมื่ออ่านข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีจากการจัดเก็บภาษีกับบุคคลอื่นๆ ก่อนหน้านี้ เช่นของนายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ซึ่งเป็นกรณีเรื้อรังมานานแล้ว เข้าใจว่ากรมสรรพากรคงจะเก็บภาษีส่วนต่างดังกล่าวของบุคคลอื่นๆ เพราะคำวินิจฉัยนั้นมีข้อความว่าหากขายหุ้นเมื่อไรก็ต้องเสียภาษี คล้ายกับจะอธิบายว่า ถ้าไม่ขายก็ไม่ว่าได้กำไรเท่าไร ฉะนั้น การขายหุ้นประเภทนี้ใน ต.ล.ท. ในราคาตลาดไม่เป็นเหตุให้เสียภาษี แต่เป็นเหตุให้ทราบส่วนกำไรสำหรับนำมาคำนวณภาษี จึงไม่ขัดแย้งกับประกาศกระทรวงการคลังฉบับที่ 126 (23) มิเช่นนั้นทุกคนจะเลี่ยงภาษีแบบบุคคลในครอบครัวนายภทกษิต

2.2 การให้หุ้นโดยเสนหาคงต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร ในบรรดาหุ้นชินคอร์ปที่นายภทกษิต และคู่สมรสแจกจ่ายออกไปให้ลูกๆ และน้องๆ นั้น มีรายการเดียวที่ระบุว่าเป็นการโอนให้เปล่า “โดยเสนหา” คือคุณหญิงพจมานให้แก่นายบรรณพจน์ ตามาพงศ์ จำนวน 45 ล้านหุ้น (ภายหลังแตกหุ้นจาก 10 บาทเป็น 1 บาทแล้ว) ถ้ายอมพูดความจริงกัน การขายหรือให้หุ้นชินคอร์ปราคาพาร์ให้ลูกๆ และน้องๆ นั้นคงหนีไม่พ้นการชุกหุ้นซึ่งละเมิดรัฐธรรมนูญมาตรา 209 และเลี่ยงภาษีตามประมวลรัษฎากร ไม่ใช่เป็นการให้เพื่ออุปการะโดยหน้าที่ธรรมจรรยา หรือให้โดยเสนหาเนื่องในพิธีต่างๆ ตามมาตรา 42 (10) หรือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรมสรรพากรยกเว้นภาษีให้นายบรรณพจน์โดยอ้างว่าเป็นการขายหุ้นใน ต.ล.ท. แต่เข้าใจว่าคงจะเรียกเก็บภาษีกับบุคคลอื่นๆ เช่นเดียวกับที่กล่าวแล้วในข้อ 2.1 (ข)

ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ถ้ากรมสรรพากรจะตะแบงตีความอย่างน่าเกลียดว่าเป็นการให้เปล่า “โดยเสนหา” ตามมาตรา 42 (10) ก็ยังต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงการคลังฉบับที่ 126 วันที่ 23

กุมภาพันธ์ 2509 ข้อ 17 ซึ่งให้ยกเว้นภาษีเฉพาะส่วนที่หักกันภายในวงเงิน 200,000 บาท ตลอดปี ภาษีเท่านั้น

2.3 แม้ความจริงการซื้อขายหุ้นที่เป็นปัญหาอาจจะเป็นทรัพย์สินของนายทักซิณและคู่สมรส ทั้งหมด แต่เมื่อท่านทำหลักฐานไว้ว่าได้โอนให้ลูกๆ และน้องไปแล้ว เราก็คงต้องแกะรอยตามที่ท่าน สร้างหลักฐานให้ไว้เท่าที่จะหาได้ เฉพาะข้อมูลที่เรามีอยู่ปัจจุบัน นายพานทองแท้ น.ส.พินทองทา นายบรรณพจน์ และน.ส.ยิ่งลักษณ์ มีภาระภาษีที่จะต้องเสียเหมือนบุคคลธรรมดาอื่นๆ แบบใดแบบ หนึ่ง ดังนี้

ภาระการเสียภาษีที่ได้กำไรจากการได้รับหุ้นชินคอร์ปในราคาต่ำกว่าราคาตลาด

แบบ ก. (คำนวณตามเกณฑ์ที่กล่าวไว้ใน 2.1 (ก) และ 2.2)

ผู้มีเงินได้ (ผู้รับ ประโยชน์)	ผู้ให้ (ว.ด.ป.โอนหุ้น)	จำนวน หุ้น (ล้าน)	กำไร (บาท) (ราคาตลาด- ราคารับโอน)	อัตรา ภาษี	ภาษีที่ต้องชำระ (บาท)
นายพานทองแท้					
	พ.ต.ท.ทักษิณ (1 ก.ย. 43)	329.2	17.80-1.00	37%	2,046,307,200
	คุณหญิงพจมาน (1 ก.ย. 43)	424.7	17.80-1.00	37%	2,639,935,200
	แอมเฟิลริช (20 ม.ค. 49)	164.6	47.25-17.80	37%	1,793,563,900
น.ส.พินทองทา					
	พานทองแท้ (9 ก.ย. 45)	367.0	10.20-1.00	37%	1,249,268,000
	แอมเฟิลริช (20 ม.ค. 49)	164.6	47.25-1.00	37%	2,816,717,500
นายบรรณพจน์					
	คุณหญิงพจมาน (7 พ.ย. 40)	45.0	8.80-0.00	37%	146,520,000
	คุณหญิงพจมาน (1 ก.ย. 43)	268.25	17.80-1.00	37%	1,667,442,000
น.ส.ยิ่งลักษณ์					
	พ.ต.ท.ทักษิณ (1 ก.ย. 43)	20.0	17.80-1.00	37%	124,320,000
รวมภาษีที่ต้องชำระ					12,484,073,800

แบบ ข. (คำนวณตามเกณฑ์ที่กล่าวไว้ใน 2.1 (ข) และ 2.2)

ผู้มีเงินได้ (ผู้รับ ประโยชน์)	ผู้ให้ (ว.ด.ป.โอนหุ้น)	จำนวน หุ้น (ล้าน)	กำไร (บาท) (ราคาตลาด- ราคารับโอน)	อัตรา ภาษี	ภาษีที่ต้องชำระ (บาท)
นายพานทองแท้	เหมือนแบบ (ก)	918.5	49.25-1.00	37%	16,397,521,250
น.ส.พิณทองทา	เหมือนแบบ (ก)	531.6	49.25-1.00	37%	9,490,389,000
นายบรรณพจน์	คุณหญิงพจมาน (7 พ.ย. 40)	45.0	49.25-0.00	37%	820,012,500
	คุณหญิงพจมาน (1 ก.ย. 43)	268.25	49.25-1.00	37%	4,788,433,125
น.ส.ยิ่งลักษณ์	เหมือนแบบ (ก)	20.0	49.25-1.00	37%	357,050,000
รวมภาษีที่ต้องชำระ					31,853,905,875

2.4 เจ้าพนักงานผู้จัดเก็บภาษีในกรณีนี้คงจะต้องได้รับความไว้วางใจเป็นพิเศษ จะด้วยผลของการวิ่งเต้นของทีมงานที่เข้มแข็งของครอบครัวนายทักษิณ หรือด้วยความเกรงใจ/เกรงกลัวอำนาจก็ตาม การใช้วิชาชีพทำงานเรื่องนี้ยิ่งยงธรรมคงทำได้ยาก เมื่อท่านนายทักษิณบอกว่าจะไม่ต้องเสียภาษี คุณซื้อที่จงรักภักดีของท่านก็บอกว่าไม่มีภาษีที่จะต้องเสีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ใกล้ชิดกับท่านมาเป็นเวลานานก็บอกว่าไม่ต้องเสียภาษี แล้วอธิบดี-รองอธิบดีกรมสรรพากรที่รักตัวกลัวอำนาจที่ไหนจะกล้าออกมาบอกว่าการขายหุ้นชินคอร์ป เงินกองโตที่สุดในประวัติศาสตร์ตลาดหุ้นของไทยรายนี้ มีใครบ้างที่จะต้องเสียภาษี

2.5 ข้าราชการในกรมสรรพากรที่มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีในเรื่องนี้คงจะเสี่ยงต่อการถูกฟ้องศาลตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ซึ่งมีโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี พวกเขาจะต้องพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าการเปลี่ยนเกณฑ์การเก็บภาษีจากการซื้อขายหุ้นนอก ต.ล.ท. ในราคาต่ำกว่าราคาตลาดก็ดี จากการโอนหุ้นให้ "โดยเสนหา" ก็ได้ ซึ่งนำไปสู่การยกเว้นภาษีเพราะนำหุ้นไปซื้อขายกันใน ต.ล.ท. นั้น มีกฎหมายอ้างอิงได้ รัฐไม่เสียหาย และบังคับใช้อย่างเท่าเทียมกัน

2.6 ครอบครัวนายทักษิณจะเสียภาษีในกรณีนี้หรือไม่ เราคิดว่าไม่ได้อยู่ที่ว่ารัฐเสียรายได้มากน้อยเพียงใดเท่านั้น แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงยิ่งกว่า และน่าวิตกอย่างยิ่งก็คือ ศักดิ์ศรีและขวัญ

ของข้าราชการในกรมสรรพากร จำนวนมากที่ยังซื่อสัตย์และรักความเป็นธรรม ได้ถูกทำลายย่อยยับโดยอิทธิพลการเมืองและการเงินของคนในครอบครัวที่เป็นหัวหน้ารัฐบาล และพฤติกรรมของผู้มีอำนาจในการจัดเก็บภาษีของรัฐ ที่ยอมสยบต่ออำนาจเบื่องบน ถ้าบุคคลธรรมดาและบริษัทนิติบุคคลพากันเลี่ยงภาษีแบบนี้ รัฐจะเก็บภาษีการซื้อขายหุ้นจากใคร? ใครเป็นคนทำให้ระบบภาษีของไทยพังพินาศ?

3. ขายชาติใช้ไหม?

นายกษทักษิณปกป้องสิทธิการขายหุ้นชินคอร์ปให้กับเทมาเส็กของรัฐบาลสิงคโปร์ว่า เป็นธุรกิจธรรมดา ไม่ได้ขายสมบัติของชาติ ไม่ใช่ขายใบอนุญาตการให้บริการสัญญาณดาวเทียมโทรทัศน์ ฯลฯ เทมาเส็กผู้ถือหุ้นใหญ่เพียงแต่เข้ามาบริหาร ประเด็นนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐบาลในการปกป้องรักษาอำนาจอธิปไตยของรัฐ อะไรเป็นสมบัติของชาติ และอะไรเป็นของเอกชน

3.1 จดหมายเปิดผนึก มีนัยคล้ายๆ กับว่า ถ้าจักรวรรดินิยมต่างชาติจะเข้ามาเป็นรัฐบาลบริหารประเทศไทยก็ไม่ใช่ไร เขาเอาแผ่นดินไทยไปไม่ได้ คนไทยก็ยังมีสิทธิอยู่ในแผ่นดินนี้แหละ

3.2 ท่านนายกษทักษิณได้คู่ปรับกับว่า “กรณีตระกูลเบญจรงค์กุลขายหุ้นบริษัทยูคอมให้ต่างชาติ 38% เมื่อเดือนตุลาคม 2548 ก่อนครอบครัวผมจะขายหุ้นชินคอร์ป 3 เดือน ทำไม่ไม่ถูกกล่าวหาว่าขายชาติ หรือขายสมบัติชาติ”

ประเด็นนี้สำคัญ ท่านนายกษทักษิณยังไม่เข้าใจบทบาทของนายกรัฐมนตรีว่าควรเป็นอย่างไร (1) ตระกูลเบญจรงค์กุลไม่ใช่ตระกูลนายกรัฐมนตรี พวกเขาทำการค้าแบบพ่อค้า (2) พ.ต.ท. ทักษิณเป็นนายกรัฐมนตรี มีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เมื่อเห็นคนทำผิดรัฐธรรมนูญ (มาตรา 39) และ พ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคม (มาตรา 8 ซึ่งกฎหมายในขณะนั้นยังไม่ยอมให้คนต่างด้าวถือหุ้นเกิน 25%) ท่านมีอำนาจหน้าที่สั่งการให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง (3) แทนที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ในข้อ (2) แต่ท่านเองกลับทำผิดกฎหมาย และรัฐธรรมนูญเสียเอง (4) ข้อกล่าวหาที่ร้ายแรงที่สุดคือการสมคบกับคนต่างชาติตั้งบริษัท “กุหลาบแก้ว” ขึ้นมาหลอกชาวบ้านว่าเป็นบริษัทสัญชาติไทย (ความจริงแล้วคงมีร่างไทย หัวใจสิงคโปร์ดูได้จากคนที่ใครเป็นผู้มีอำนาจทำนิติกรรม) การกระทำเช่นนั้นฝ่าฝืนบทบัญญัติใน พ.ร.บ.การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 มาตรา 36 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้มีสัญชาติไทย... ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว...หรือถือหุ้นแทนคนต่างด้าวในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้... ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ...” ทราบว่าที่นายกษทักษิณยังมีอำนาจ ไม่มีใครในกระทรวงพาณิชย์กล้าเอาเรื่องกับบริษัทในเครือชินคอร์ป ซึ่งต่างด้าวถือหุ้นตามความเป็นจริงเกิน 49.9% แต่ถ้านายกษทักษิณหมดอำนาจ อาจมีคนกล้าเกิดขึ้นก็ได้ เกรงว่าพวกเขาจะถูกฟ้องศาลฐานปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 เสียก่อนตามที่กล่าวแล้วในข้อ 2.5

3.3 เราเชื่อว่าสิ่งที่บุคคลในครอบครัวนายกฯ ทักซิณขยายให้ต่างชาตินั้นมีสมบัติของชาติรวมอยู่ด้วยดังนี้

3.3.1 กิจกรรมโทรคมนาคมเป็นปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เป็นสมบัติของชาติ รัฐธรรมนูญ (ม. 39, 40) จึงบังคับให้สงวนไว้ให้คนไทย ทำโดยวิธีการพิเศษเช่นการให้สัมปทาน โดยพิจารณาคุณสมบัติเป็นกรณีๆ ไป

3.3.2 วงโคจรดาวเทียมนั้น แต่ละประเทศมีตำแหน่งจำกัด ประเทศใดใช้หมดโคจรที่ได้ ก็ต้องไปเช่าหรือซื้อของประเทศอื่นมา จึงถือว่าเป็นสมบัติของชาติ

3.3.3 สัญญาณโทรศัพท์มือถือของบริษัท AIS อาจจะถูกรัฐบาลสิงคโปร์ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เอาไปใช้เพื่อส่งเสริมความมั่นคงของสิงคโปร์ในลักษณะที่ขัดต่อความมั่นคงของไทยได้

3.3.4 คลื่นความถี่วิทยุโทรทัศน์ของบริษัทไอทีวีจำกัด (มหาชน) รวมทั้งสิทธิในการจัดรายการต่างๆ นั้น ก็ย่อมจะตกไปอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลสิงคโปร์ด้วย

4. แกกกฎหมายโทรคมนาคมเอื้อประโยชน์ชินคอร์ปจริงหรือไม่?

นายกฯ ทักซิณพยายามบอกให้เราเชื่อว่า บริษัทอื่นๆ ที่เป็นคู่แข่งของบริษัทชินคอร์ปต่างหาก ไม่ใช่คนในครอบครัวของท่านที่พยายามผลักดันการแกกกฎหมายโทรคมนาคมให้ต่างชาติถือหุ้นได้มากขึ้น จากไม่เกิน 25% เป็นไม่เกิน 49% เรามีข้อสังเกตว่าคำชี้แจงนั้นยังไม่ได้สะท้อนความจริงให้ประชาชนเห็นดังนี้

4.1 กลุ่มผลประโยชน์กลุ่มใดผลักดันอยู่ข้างหลังในการแกกกฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ใช่ประเด็นสำคัญ สำคัญอยู่ที่ว่า กฎหมายที่ออกมาเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมหรือไม่ ไม่มีใครเชื่อว่า ถ้านายกฯ ทักซิณไม่เห็นด้วยการแกกกฎหมายฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้

4.2 ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่าตามร่างกฎหมายที่รัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ส่งต่อมาให้ ก่อนที่ท่านเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต้นปี 2544 นั้น ท่านเห็นด้วยที่มีให้ต่างชาติถือหุ้นในธุรกิจโทรคมนาคมเกิน 25% เพราะบริษัทในเครือของท่านท่านนั้นที่ได้บอบช้ำจากวิกฤติเศรษฐกิจ เพราะเป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่าท่านรู้ข้อมูลจากวงในของรัฐบาลพลเอกชวลิต จึงไหวตัวกู่สถานการณ์ไว้ทันก่อนค่าเงินบาทลอยตัว ท่านกันคู่แข่งมิให้ฟื้นตัวได้สำเร็จอย่างโดดเด่น

4.3 เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสมแล้ว ท่านก็สามารถระดมเสียงสนับสนุนจากพรรคไทยรักไทยให้ผ่านร่างกฎหมายตามที่ท่านต้องการ คุณเสนาะ เทียนทอง และคุณประมวล รุจนเสรี ซึ่งเคยเป็นสมาชิกระดับแกนนำของพรรคไทยรักไทย ออกรายการให้สัมภาษณ์วิทยุโทรทัศน์หลายครั้งในวาระต่างกันว่า พวก ส.ส.ถูกท่านนายกฯ ใช้ทำงานเพื่อประโยชน์ของคนในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องการแกกกฎหมายโทรคมนาคม ก่อนกฎหมายจะออกมาใช้บังคับ ครอบครัวนายกฯ ทักซิณส่งสายออกเจรจาขายหุ้นให้ต่างชาติ ช่างเหมาะเจาะเหลือเกิน เมื่อกฎหมายออกมาใช้บังคับได้ 1 วันท่านก็ขายหุ้นบริษัทชินคอร์ป 49.595% ของหุ้นทั้งหมดให้เทมาเส็ก ในวันที่ 23 มกราคม 2549 ในการนี้ มีใครบ้างที่ไม่สงสัยว่า ครอบครัวของท่านใช้อภิสิทธิ์ในฐานะผู้บริหารของบริษัท รู้ข้อมูลภายในทั้งหมด ทำการซื้อขายหุ้นพร้อมกับเจรจายกหุ้นให้เทมาเส็ก เมื่อได้หุ้นจำนวนเหมาะเจาะตามที่กฎหมายใหม่ให้อำนาจไว้แล้วก็มาเคาะขายผ่าน ต.ล.ท.

4.4 ในช่วง 5 ปีที่ พ.ต.ท.ทักษิณเป็นนายกรัฐมนตรี สิ่งรัฐบาลทักษิณทำเกี่ยวกับธุรกิจ โทรคมนาคมเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ครอบครัวนั้น มิใช่เฉพาะการแก้กฎหมายดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังมีมติคณะรัฐมนตรีและการเปลี่ยนกฎเกณฑ์ต่างๆ อีกหลายอย่างซึ่งมีผลทำให้รัฐลดค่าสัมปทาน บริษัทไอทีวีมูลค่าถึง 17,200 ล้านบาท ยกเว้นภาษีเงินได้ให้บริษัทชินแซตมากกว่า 16,000 ล้านบาท ธนาคารนำเข้าและส่งออกของรัฐต้องเข้าไปค้าประกันสินเชื่อที่รัฐบาลพม่าซื้อบริการดาวเทียมของบริษัทชินแซต 4,000 ล้านบาท ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ ภายในระยะเวลา 5 ปีที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี หุ้นชินคอร์ปขึ้นราคาจากหุ้นละ 21 บาท เป็น 49 บาท หุ้นบริษัทเอไอเอส ขึ้นจาก 44 บาท เป็น 106 บาท ในขณะที่บริษัทคู่แข่งอื่นๆ หุ้นขึ้นราคาไม่เกิน 10 บาท และที่ราคาตกเกิน 10 บาทก็มี อันนี้คงไม่ใช่ฝีมือของผู้บริหารอย่างเดียว อิทธิพลและมาตรการส่งเสริมอย่างเป็นรูปธรรมของรัฐบาลคงมีส่วนช่วยอย่างมาก

5. บริติช เวอร์จิน ไอส์แลนด์ คืออะไร? แอมเฟิลริชเป็นของใคร

จดหมายเปิดผนึกของนายทศ ทักษิณ ได้บรรยายไว้ว่าบริติช เวอร์จิน ไอส์แลนด์ เป็นดินแดนที่เอื้ออาหารต่อนักธุรกิจ บริษัทการค้าและธนาคารที่มีชื่อเสียงของโลกและของไทยก็ไปจดทะเบียนกันที่นั่น ท่านนายทศเองก็ไปจดทะเบียนตั้งบริษัทแอมเฟิลริชที่นั่น ท่านไม่ได้บอกเราว่าท่านเล่นตลกอะไรที่ใช้เงินเพียง 1 เหรียญสหรัฐฯ (40 บาท ต่อมาได้แก่เป็น 5 เหรียญสหรัฐฯ) ไปจดทะเบียนบริษัทที่นั่น นอกจากนั้น ท่านยอมรับว่า ท่านได้โอนหุ้นชินคอร์ป 32.94 ล้านหุ้น (ต่อมาแตกพาร์เป็น 329.4 ล้านหุ้น) ละ 1 บาท) ไปให้บริษัทแอมเฟิลริชของท่าน แต่ได้โอนให้ลูกไปแล้วก่อนที่จะเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ท่านยังได้โต้แย้งประเด็นๆ อื่นๆ ที่มีคนกล่าวหาว่าท่านทำไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการขายหุ้นชินคอร์ปและบริษัทแอมเฟิลริช อย่างไรก็ตาม เรามีข้อมูลและข้อสังเกตเพิ่มเติมดังนี้

5.1 คำพูดของท่านนายทศ ทักษิณ เกี่ยวกับบริติช เวอร์จิน ไอส์แลนด์ในจดหมายเปิดผนึกของท่านขัดกับสิ่งที่ท่านพูดถึงมันเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 อย่างขาวกับดำ ในวันนั้น ที่ทำเนียบรัฐบาล ท่านได้พูดจาถากถางนักธุรกิจชาวอเมริกันที่ชอบไปจดทะเบียนตั้งบริษัทที่เกาะบริติชเวอร์จิน ท่านว่าพวกนั้นเป็นคน “ไม่รักชาติ”

ในขณะที่ท่านตำหนิคนอื่นว่าไม่รักชาตินั้น ท่านคงกำลังจะสร้างภาพให้คนไทยเห็นว่าท่านเป็นคนรักชาติสุดๆ ไม่เหมือนพวกชายชาตินักธุรกิจชาวอเมริกัน มาบัดนี้ ท่านบอกเราในจดหมายเปิดผนึก ว่าท่านได้ไปจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทแอมเฟิลริชที่เกาะบริติช เวอร์จิน ตั้งแต่ก่อนเป็นนายกรัฐมนตรี (ตามหลักฐานที่ ก.ต.ล. พ.ต.ท.ทักษิณได้จดทะเบียนตั้งบริษัทแอมเฟิลริชที่เกาะบริติชเวอร์จิน เมื่อวันที่ 12 เมษายน 2542) แนนอนเหลือเกิน ตอนที่ท่านประณามคนไม่รักชาติที่ไปจดทะเบียนบริษัทที่เกาะสวรรค์ด้านภาษีนั้น ท่านคงนึกไม่ถึงว่า เรื่องที่ท่านไปทำเอาไว้จะแดงออกมาดังที่เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน ที่น่านหัตถ์จริยใจอย่างยิ่ง คือ ท่านลงทุนตำหนิคนอื่นที่ประพฤติเหมือนท่านว่าไม่รักชาติเพื่อให้เราที่กินเกลบต่างข้าวเชื่อว่าท่านเป็นคนไม่ชายชาติ

5.2 ในทำนองเดียวกัน ท่านนายทศ ทักษิณบอกเราว่าท่านไม่ได้ชุกหุ้นภาค 2 แต่เราจะเชื่อได้อย่างไรในเมื่อท่านพูดอย่างหนึ่งแต่ทำในสิ่งตรงกันข้าม ถ้าท่านมิได้ชุกหุ้นภาค 2 จริง ท่านก็ควรทำตามรัฐธรรมนูญมาตรา 209 และกฎหมายว่าด้วยป.ช.ช. ที่ให้รัฐมนตรีละเว้นการทำธุรกิจ แต่ท่าน

ไปจัดตั้งบริษัทแอมเฟลิริชในแดนสวรรค์หนีภาษี และโอนหุ้นชินคอร์ปจำนวน 329.2 ล้านหุ้นของตนไปให้บริษัทแอมเฟลิริชของตนเอง (เมื่อวันที่ 11 มิ.ย. 42, ก.ต.ล. ยืนยันว่ามีหลักฐานการโอนหุ้น) เรื่องการโอนหุ้นของท่านในบริษัทแอมเฟลิริช รวมทั้งโอนบริษัทนั้นให้ลูกชายนายพานทองแท้ นั้น ไม่มีหลักฐานที่ ก.ต.ล. ต่อเมื่อการขายหุ้นชินคอร์ปมีปัญหา ดูเหมือน ก.ต.ล. จะเชื่อย้อนหลังว่ามีการโอนกันจริง แต่บทพร่องโดยสุจริตที่มีได้แจ้งให้ ก.ต.ล.ทราบ เราเชื่อว่าที่มีได้แจ้งเพราะไม่มีการโอนกันจริง เพราะในตอนนั้นและอย่างรวดเร็วก็ถึงวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 (หลังจากท่านได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้วประมาณหนึ่งปีสามเดือน) ท่านยังพูดที่ทำเนียบรัฐบาลดังได้กล่าวแล้วในข้อ 5.1 เสมือนหนึ่งว่าท่านไม่ได้ไปทำอะไรไว้ที่เกาะอันนาร์ริงเกียจั้น ตอนนั้นท่านคงคิดว่าเรื่องสกปรกเหล่านั้นได้ซุกไว้อย่างมิดชิดแล้ว

5.3 ท่านนายกช มิได้เอาหุ้นไปซุกไว้เฉยๆ หุ้นที่ “โอน” ให้ลูกๆ และญาติบนแผ่นดินกระดาศนั้นยังเคลื่อนไหวอยู่เสมอ คนที่ทำธุรกรรมก็คือเลขานุการส่วนตัว หรือคนสนิทของคุณหญิงพจมาน (ซึ่งต้องห้ามตามกฎหมาย ป.ช.ช. โดยให้มีสถานภาพเดียวกับคู่สมรสที่เป็นนายกรัฐมนตรี)

5.4 นักแกะรอยการซื้อขายหุ้นชินคอร์ป (บางคนขุดคุ้ยถึงบริษัทในเครือชินคอร์ป คือ ITV, AIS, Thai Air Asia, SATTEL, CSL ด้วย) ค้นพบชื่อบริษัทที่อ้างว่าได้จดทะเบียนเป็นบริษัทต่างชาติต่างๆ มากมายที่เข้ามาซื้อขายหุ้นชินคอร์ปต่างกรรมต่างวาระกัน นอกจาก Ample Rich Investment Ltd. ที่เกาะบริติชเวอร์จิน แล้ว ยังมีบริษัท Ample Rich ที่อังกฤษ Win Mark, Vickers Ballas, VBS-FIX, UBS-PLG, UBS-P/B, UBS-AG, UBS A/C และอื่นๆ บริษัทเหล่านี้อ้างกันว่าอยู่ที่เกาะบริติชเวอร์จินบ้าง สิงคโปร์บ้าง และมาเลเซียบ้าง หลายบริษัทมีที่อยู่เดียวกัน ผู้นำพรรคประชาธิปัตย์พาคณะไปค้นหาสำนักงานบริษัทบางบริษัทที่มีที่อยู่ในสิงคโปร์ แต่ไม่สามารถค้นพบสำนักงานที่มีตัวตนเลย พวกนี้เป็นคนชื่อที่ถูกคนฉลาดแกมโกงหลอกเล่นอย่างน่าสงสาร

เราได้ข้อสรุปว่ามีพวกนักธุรกิจจระดีเพื่อกลุ่มหนึ่ง คงจะมีทุนฝีมือเขียน ทำการสมคบกันตั้งบริษัทต่างๆ เหล่านั้นขึ้นมาบนแผ่นดินกระดาศ เป็นบริษัทผี มีที่อยู่หลอกลวงๆ บริษัทผีเครือข่ายเดียวกันนี้แหละ “ซื้อขาย” หุ้น และปันหุ้น-ช้อนซื้อหุ้นของบริษัทในเครือชินคอร์ป มีเหยื่อที่เป็นบริษัทต่างชาติตัวจริงและคนไทยที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์เข้าไปซื้อขายหุ้นปะปนอยู่บ้าง บริษัทกระดาศที่อ้างว่าจดทะเบียนต่างชาติทำการซื้อขายหุ้นในกระดานต่างประเทศ คนไม่รู้จักคิดว่าต่างชาติซื้อขายมาก เงินไหลเข้าออกมาก แต่ที่จริงเงินและหุ้นก็ถ่ายเทกันในบรรดาบริษัทผีที่มี “นายใหญ่” ที่อยู่ในกรุงเทพฯ นี้แหละ

5.5 คำกล่าวของนายกชทักษิณที่ว่าท่านไปจัดตั้งบริษัทแอมเฟลิริชที่เกาะบริติช เวอร์จิน เพื่อเตรียมการเอาหุ้นชินคอร์ปไปจดทะเบียนใน NASDAQ ของสหรัฐฯ นั้น เป็นเรื่องที่ตลกสิ้นดี ถ้าบริษัทของท่านมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ NASDAQ กำหนดไว้ก็สามารถนำไปจดทะเบียนเข้าตลาดหุ้น NASDAQ ในนิวยอร์ก โดยตรงได้เลยโดยไม่ต้องทำอะไรให้ซับซ้อน คนเก่งและฉลาดอย่าง ดร.ทักษิณ และดร.สุวรรณ วลัยเสถียร ไม่รู้เขี้ยวหรือว่า ตลาดหุ้น NASDAQ ไม่รับจดทะเบียนบริษัทนอกมีนืออย่างแอมเฟลิริช หรือคิดว่าคนไทยโง่เง่าเท่าตุ่น โททกอย่างไรก็เชื่อกันหมด

เขียน ชีระวิทย์